

ВІДГУК

офіційного опонента доктора економічних наук, професора Михайлова Андрія Миколайовича на дисертаційну роботу **Красовської Галини Олександрівни** на тему: **“Теоретико-методологічні засади формування структурної збалансованості сталого розвитку національної економіки”** подану на здобуття наукового ступеня доктора економічних наук за спеціальністю 08.00.03 – економіка та управління національним господарством у спеціалізовану вчену раду Д 14.083.02 Поліського національного університету

Актуальність теми дослідження.

В умовах глобальних змін та кризових деструктивних процесів ключовою є спроможність національної економіки до стабільного функціонування та розвитку. Саме проблема економічного розвитку займає ключове місце в стратегічних документах будь-якої країни світової спільноти. Розвиток світової економіки визначається новими тенденціями серед яких: анахронічність галузевого розподілу, зрощування сфер виробництва у формаційні осередки, поєднання структур в межах виробничо-технологічних ланцюгів. У світовій практиці міжгалузева співпраця і симбіоз соціально-економічних систем макро- мезо- та мікро- рівня забезпечують синергетичний ефект акумулювання, як матеріальних, так і не матеріальних ресурсів, а ресурсний запас в свою чергу є базою для інноваційної економіки. Проте, в Україні зниження інвестиційної активності та норм накопичення ресурсів обмежують можливості для інноваційного розвитку, це посилює дисбаланс між стратегічними задачами соціально-економічного розвитку та можливостями їх вирішення, так як переважно впроваджуються заходи з підтримки поточного споживання. Такий підхід є безперспективним, так як не дозволяє вирішити проблему структурних обмежень економічного зростання. Необхідною є переорієнтація сировинної спрямованості економіки на реалізацію ефективної політики через розробку наукових підходів та реальних заходів, які відповідатимуть інтересам економічної безпеки національної економіки та сприятимуть формуванню передумов посилення конкурентних позицій України на світовому ринку. В той же час, забезпечення економічного зростання, не повинно загрожувати збереженню природного середовища та мати негативний вплив на соціальну сферу національної економіки. Тому, побудова національної стратегії має базуватись на засадах Концепції сталого розвитку та забезпечувати баланс структурних складових національної економіки. За таких умов актуалізуються питання формування структурної збалансованості на засадах сталого розвитку національної економіки. Вищевикладене підкреслює

Поліський національний університет
Відділ діловодства та
контролю виконання
ВХІДНИЙ № 39
від « 06 » грудня 2011 р.

актуальність дисертаційної роботи Красовської Г.О. на тему «Теоретико-методологічні засади формування структурної збалансованості сталого розвитку національної економіки».

Обґрунтованість наукових положень, висновків і рекомендацій у дисертації

II

Викладені у дисертаційній роботі наукові положення, сформульовані рекомендації та надані висновки характеризуються фундаментальністю методологічних концепцій дослідження, глибиною аналізу вітчизняних і зарубіжних джерел інформації, достатністю теоретико-методологічного обґрунтування та відповідністю до поставленої мети та завдань наукового дослідження. Визначений об'єкт і предмет достатньо відображено в структурній побудові дисертації та її основному змісті.

При виконанні поставлених завдань, авторкою використовувались основні положення економічної теорії, теорії управління, загальнонаукові й спеціальні методи пізнання явищ і процесів щодо розвитку соціально-економічних систем, такі як: гносеологічного і контент-аналізу (історичний, аналітичний, логічний, узагальнення, декомпозиції) при дослідженні генези теорії економічного зростання і сталого розвитку; аналізу, синтезу, системного підходу та наукового абстрагування при формуванні концепції структурної збалансованості сталого розвитку соціально-економічних систем; конструювання понять і категорій при критичному аналізі наявних і формулювання авторських дефініцій; економіко-статистичного і порівняльного аналізу при аналізі проблем розвитку економіки України за умов глобальних деструктивних викликів; інституціонального аналізу при виокремленні основних прогалін у інституційному середовищі України, які деформують вектори мотиваційного впливу в контексті пріоритетів сталого розвитку; економіко-математичного моделювання при обґрунтуванні стратегічних пріоритетів структурних змін економіки України, узгодженні стратегічних пріоритетів учасників спільних інвестиційних проєктів сталого розвитку та побудові моделі відтворення інтелектуального капіталу у секторі послуг вищої освіти; графічного моделювання при побудові механізму інституційного забезпечення формування структурної збалансованості сталого розвитку економіки України і формування інститутів колективної дії на рівні регіону; опитування і експертного оцінювання при побудові матриці стейкхолдерської взаємодії; графічної візуалізації для наочного відображення та підтвердження результатів дослідження; абстрактно-логічний для розробки теоретичних узагальнень і висновків за результатами дослідження.

Інформаційною базою досліджень є законодавчі та нормативно-правові акти Верховної Ради України, Кабінету Міністрів України, офіційні матеріали Державної служби статистики України, Євростату, офіційна інформація міжнародних організацій, наукові публікації вітчизняних та

зарубіжних авторів, фахова інформація мережі Інтернет, інформаційні та звітні матеріали окремих підприємницьких структур, результати особистих аналітичних узагальнень автора.

Зміст дисертації відповідає обраній темі, матеріал викладено у логічній послідовності та комплексно розкриває досліджувану проблему.

У першому розділі «Теоретико-концептуальні засади забезпечення структурної збалансованості сталого розвитку соціально-економічних систем» викладено генезу наукових поглядів на сутність і цілі управління розвитком соціально-економічних систем, позиційовано концепцію сталого розвитку у розрізі її структурних і динамічних характеристик, концептуалізовано гіпотезу структурної збалансованості сталого розвитку соціально-економічних систем, обґрунтовано необхідність її впровадження і сформовано термінологічне підґрунтя для вирішення цієї наукової проблеми.

У другому розділі «Методологічні основи формування структурної збалансованості національної економіки в контексті її сталого розвитку» обґрунтовано методологічні аспекти концепції структурної збалансованості сталого розвитку економіки в розрізі її основних складових, виділено і аргументовано домінуючу роль інноваційно-технологічних чинників у процесах структурних змін та вказано на необхідність інституційного забезпечення реалізації структурних пріоритетів сталого розвитку

У третьому розділі «Аналіз структурних пріоритетів розвитку економіки України та їх відповідності глобалізаційним викликам» здійснено структурно-динамічний аналіз стану і динаміки розвитку економіки України в контексті процесів, що відбуваються у світовій економіці. Виділено основні мегатренди, які проявляються на рівні країн, економік і окремих бізнесів та впливають на структурні процеси в економіці України, зокрема: невідворотність переходу світової економіки до економічного зростання на основі концепції сталого розвитку (“зеленого переходу”); масштабність і зростаюча динаміка технологічних змін, зумовлених досягненнями четвертої (інформаційної) промислової революції; переформатування глобальних ланцюгів цінності, що змінює структуру міжнародного поділу праці. Підкреслено необхідність пошуку можливостей для входження України в технологічні ланцюги тих компаній, які переформатовують свої бізнес-процеси – надаючи перевагу тим, що відповідають стратегічним пріоритетам сталого розвитку.

У четвертому розділі «Формування середовища «підприємницької інклюзії» в контексті збалансованого розвитку економіки України» досліджено особливості інституційного середовища України, виділено причини формування екстрактивних інститутів та інституційні прогалини, розроблено модель механізму інституційного забезпечення формування структурної збалансованості розвитку економіки України. Здійснено аналіз умов формування вітчизняного інституційного середовища, за результатами якого зроблено висновок, що воно перенасичене екстрактивними

інститутами, які сформовано на законодавчому рівні і додатково підкріплено корупційними схемами перерозподілу фінансових потоків на виконавчому рівні. Виокремлено інституційні прогалини бізнес-середовища України, які збільшують ризики вкладання капіталу у проекти, що могли б сприяти поліпшенню структури національної економіки і її збалансованого розвитку. Опіраючись на структурні пріоритети сталого розвитку, змодельовано процес інституційного забезпечення механізму формування і підтримки структурної збалансованості національної економіки. В контексті поставлених завдань проаналізовано структуру інтересів основних груп стейкхолдерів та позиціоновано їх у матриці “вплив-інтереси”. Аналіз міжнародного досвіду роботи зі стейкхолдерами показав, що найбільш ефективним інструментом для ідентифікації позицій потенційних агентів впливу (груп та індивідів, що є інтересантами певних процесів) доцільно використовувати методи експертної оцінки. Враховуючи світову практику банківського кредитування, яка свідчить про його вплив на макроекономічне зростання, за допомогою побудови сукупності моделей структурних рівнянь проаналізовано наявність такого зв'язку в бізнес-середовищі України. Підкреслено, що активну участь у створенні середовища “підприємницької інклюзії” мають брати наукові установи та заклади освітянської діяльності. Розроблено модель адаптивного механізму відтворення інтелектуального капіталу в секторі послуг вищої освіти в контексті формування структурної збалансованості сталого розвитку національної економіки. З урахування результатів моделювання сформовано науково-практичний інструментарій розвитку компетентнісної складової інноваційних освітніх технологій у середовищі молодих науковців та сформовано пропозиції для їх імплементації у навчальний процес закладів вищої освіти.

У п'ятому розділі «Науково-методичний інструментарій формування структурної збалансованості розвитку національної економіки» сформовано науково-методичний інструментарій обґрунтування перспективних структурних змін на відповідних рівнях, які носять універсальний характер і можуть бути використані для моделювання аналогічних процесів у інших галузях, регіонах чи підприємствах. Сформовано науково-методичні рекомендації для обґрунтування найбільш перспективних структурних змін у межах галузі – в розрізі її підгалузей. Розроблено науково-методичні рекомендації для оцінки доцільності входження окремих підприємств регіону у реалізацію спільних інвестиційних проєктів сталого розвитку на основі моделювання процесів узгодження стратегічних пріоритетів учасників таких проєктів. Розроблену оптимізаційну модель можна використовувати для управління розвитком інноваційного потенціалу підприємства. З урахуванням зроблених висновків у аналітичній частині, що преференційним слід вважати розвиток тих суб'єктів господарювання, які створюють продукти з вищим рівнем економічної складності, оптимізаційну.

Висновки у повній мірі відображають результати розв'язання

поставлених у роботі завдань, містять основні результати дослідження. Список використаних джерел досить повний й охоплює сучасні вітчизняні та зарубіжні публікації.

Ознайомлення зі змістом дисертації та автореферату дозволяє констатувати глибину розроблення автором досліджуваної проблематики, суттєву новизну її наукового доробку. Дисертаційна робота має логічну структурну побудову, її зміст повною мірою розкриває тему наукового дослідження. Отримані здобувачем результати дисертаційної роботи, сформульовані висновки і рекомендації є науково обґрунтованими.

Зв'язок роботи з науковими програмами, планами, темами.

Дисертаційна робота Г.О. Красовської є складовою науково-дослідних тем Хмельницького національного університету, зокрема є складовою держбюджетної теми: “Моделювання фінансово-економічної безпеки підприємницьких структур в стратегіях їх інноваційного розвитку” (ДР № 0117U001170) – в межах якої авторкою обґрунтовано стратегічні пріоритети структурних змін у промисловому секторі економіки України та розроблено науково-практичні рекомендації для оцінювання можливості нарощування потенціалу розвитку підприємницького сектора національної економіки; держбюджетної теми: “Моделювання інноваційного ресурсного потенціалу в стратегіях безпечного розвитку підприємств малого та середнього бізнесу” (ДР № 0120U102123), в рамках якої розроблено науково-методичні підходи до моделювання процесів узгодження стратегічних пріоритетів учасників спільних інвестиційних проектів сталого розвитку та науково-методичні рекомендації для розвитку інноваційного потенціалу підприємницьких структур; договору на створення (передачу) науково-технічної продукції “Розвиток ринкового потенціалу підприємства на основі мережевої взаємодії” (ДР № 0118U000230), автором розроблено науково-методичні рекомендації для розбудови стратегічного партнерства підприємств регіону з урахуванням пріоритетів сталого розвитку; ініційованої теми: “Ресурсне та інституційне забезпечення сталого розвитку соціально-економічних систем” (ДР № 0120U102755), в рамках якої розроблено модель інституційного забезпечення механізму реалізації структурних пріоритетів сталого розвитку та науково-практичні рекомендації для створення інститутів колективної дії; міжнародного наукового проєкту TEMPUS-IV 543873-TEMPUS-1-2013-1-DE-TEMPUS-JPCR: “Підготовка педагогів і освітніх менеджерів до роботи з гетерогенними групами і організаціями” автором запропоновано науково-методичні рекомендації для розбудови інклюзивного освітнього простору. Матеріали дисертації використано також при виконанні держбюджетної науково-дослідної теми Чернігівського національного технологічного університету “Соціально-економічні проблеми сталого розвитку регіону” (ДР № 0115U000891)

автором сформовано науково-практичні рекомендації для побудови матриці стейкхолдерів і управління стейкхолдерською взаємодією в розрізі завдань сталого розвитку.

Практичне значення та впровадження результатів дослідження.

Дослідження має істотне значення для економіки та управління національним господарством. Основні положення та результати дослідження доведено до рівня практичних рекомендацій і використано при розробці та реалізації Програми економічного та соціального розвитку Хмельницької області на 2021 рік, Стратегії розвитку Хмельницької області на 2021–2027 рр. і Програми розвитку малого і середнього підприємництва області на 2019–2020 рр. (довідка Хмельницької ОДА № 99/26-29-6420/2021 від 12.10.2021 р.). Науково-методичні та прикладні результати дослідження використано в діяльності: Управління розвитку агропромислового комплексу та земельних відносин Хмельницької ОДА – для виявлення технологічно і ресурсно комплементарних секторів виробництва та переробки продукції сільського господарства та оцінювання можливостей фермерських господарств регіону інтегрувати зусилля для реалізації проєктів “зеленого підприємництва” (довідка № 03/91 від 15.09.2021 р.); Хмельницької торгово-промислової палати – для налагодження партнерської співпраці між підприємствами, узгоджуючи стратегічні пріоритети учасників спільних інвестиційних проєктів (довідка № 22-01/100 від 09.02.2021 р.). Розроблені науково-методичні рекомендації для виявлення і узгодження позицій стейкхолдерів, розбудови інститутів колективної дії та реалізації проєктів сталого розвитку використовуються ГО “Рада молодих учених при Міністерстві освіти і науки України” (довідка № 506 від 16.09.2021 р.); ГО “Інститут демократії та соціального прогресу” (довідка № 7 від 18.03.2021 р.); Агенцією регіонального розвитку Хмельницької області (довідка № 19-32 від 03.09.2021 р.); Хмельницькою обласною організацією Спілки економістів України (№ 8 від 03.07.2021 р.). Розроблені науково-методичні рекомендації щодо розширення інноваційних можливостей підприємства для реалізації проєктів сталого розвитку прийнято до впровадження підприємствами різних сфер та організаційно-правових форм діяльності: агропромислові підприємства: ТОВ Група компаній “ВітАгро” (довідка № 12 від 3.04.2021 р.); ТОВ “Агрохім-Партнер” (довідка № 22 від 20.06.2021 р.); ТОВ “Енселко Агро” (довідка № 10 від 16.02.2021 р.); машинобудівні підприємства: ДП “Новатор” (довідка № 04/57 від 19.05.2021 р.); ПАТ “Укрелектроапарат” (довідка № 67 від 20.07.2021 р.); підприємство сфери туризму: ТОВ Санаторно-лікувальний комплекс “Перлина Поділля” (довідка № 24 від 25.08.2021 р.). Основні наукові результати дослідження використовують у навчальному процесі

Хмельницького національного університету (довідка про впровадження № 142/1740 від 2.09.2021 р.).

Новизна наукових положень, висновків і рекомендацій дисертації.

Полягає в розробці теоретичних, концептуальних, методологічних, науково-методичних і прикладних положень щодо формування структурної збалансованості сталого розвитку національної економіки.

До найбільш вагомих наукових результатів дослідження належать такі:

– розроблено експлікацію дефініції “розвиток соціально-економічних систем”, в якій інтегровано існуючі наукові підходи до трактування сутності категорії “розвиток”, основні закони діалектики, водночас експлікація базується на якісних змінах в природі соціально-економічних систем та соціальних відносинах між основними учасниками процесу структуризації національної економіки, це стало аргументом доцільності виділення чинника структурної збалансованості національної економіки як основи її сталого розвитку та ключової ролі інституційної складової в регулюванні соціальних процесів (с. 59-62);

– сформульовано і методологічно обґрунтовано концепцію структурної збалансованості сталого розвитку соціально-економічної системи, її складовими є сукупність елементів, функціональне призначення і гнучка взаємодія яких забезпечують існування системи в динамічному ринковому контексті в заданому суб'єкті управління економічному режимі; побудовано матрицю структурно-функціональних взаємозв'язків соціально-економічної системи макrorівня, яка охоплює економічну, соціальну, екологічну, технологічну та інституційну складові, визначено термінологічну сутність основних дефініцій процесу формування структурної збалансованості сталого розвитку (с. 123-126).

– побудовано модель інституційного забезпечення механізму формування структурної збалансованості сталого розвитку національної економіки, в основу якої закладено взаємодію екстрактивних та інклюзивних інститутів; виділено ключові структурні блоки такого механізму і очікувану результативність їх функціонування на макро-, мезо- та мікрорівнях, що створює мотиваційну основу для інвестиційного забезпечення обґрунтованих інноваційно-технологічних зрушень в галузевому та регіональному розрізах (с. 391-394);

– систематизацію термінологічного діапазону використання категорії “розвиток” за динамічними і структурними характеристиками, виділено ключові чинники результативності розвитку, які подано з позицій конкурентоспроможності системи; це сформувало методологічну основу структурування завдань стратегії розвитку економіки України за складовими, що з найбільшою ймовірністю максимізуватимуть корисний результат в забезпеченні її конкурентоспроможності (с. 72-73);

–позиціювання цілей концепції “sustainable development” в розрізі основних структурних елементів та на макро-, мезо- та макрорівнях, у якій диференційовано цілі сталого розвитку, що можуть бути реалізовані в умовах ринкового середовища та цілі, що потребують державної та громадської підтримки через розробку регулятивного механізму; це дало змогу визначити ключові напрями розбудови інститутів колективної дії, які мають складати функціональну основу забезпечення структурної збалансованості сталого розвитку національної економіки (с. 92-97, 118-120);

–на основі поєднання положення теорії інновацій, теорії економічної складності та теорії цінності розроблено методологічний підхід до обґрунтування напрямів структурних змін національної економіки; аргументовано, що структурні зміни детермінуються закономірностями техніко-технологічного розвитку, які окреслюють коло альтернативних рішень у процесах формування і створення споживчих цінностей та мають забезпечувати максимізацію їх результуючої для суб’єктів економічної діяльності. Реалізація даних принципів доводить нерівномірність створення і максимізації отримання споживчих цінностей для країн-представників різних укладів за рахунок альтернативності рішень, які детермінуються закономірностями техніко-технологічного розвитку (с. 139-141);

–науково-методичний підхід до моделювання процесів узгодження стратегічних пріоритетів учасників спільних інвестиційних проєктів у сфері «зеленого підприємництва» (с. 392-394); у якому для узгодження стратегічних пріоритетів учасників спільних інвестиційних проєктів поєднано теорію ігор із експертними методами, що дало змогу сформувавши практичний інструментарій для оцінки розміру інвестиційного внеску кожного актора у результативність (ефективність) проєкту, виходячи з його місця у ланцюжку створення споживчої цінності та очікуваної корисності для нього від реалізації проєкту (с. 396-405);

–ідентифікація динамічних властивостей соціально-економічних систем з виокремленням тих соціальних аспектів цих властивостей, які детермінують структурні перетворення систем в контексті цілей сталого розвитку через призму балансу інтересів стейкхолдерів; це дало змогу позиціонувати у матриці “вплив-інтереси” основні групи стейкхолдерів у якості необхідної умови формування структурної збалансованості сталого розвитку національної економіки (с. 124-126, 308-310);

–формування технологічної основи економічного зростання, окрім домінування високотехнологічного сектора, аргументовано доцільність структурно-збалансованого та взаємно посилюючого розвитку тих секторів національної економіки, які забезпечують їй порівняльні конкурентні переваги на глобальних ринках (с. 154-156; 203-214);

–цільові установки методології аналізу інституційного середовища країни, запропоновано взяти за основу відмінності у природі, векторах і силі впливу екстрактивних та інклюзивних інститутів, що дало змогу

змоделювати процеси розбудови середовища “підприємницької інклюзії”, як необхідної умови для реалізації завдань Концепції сталого розвитку національної економіки (с. 160-162, 321-323);

– методологічний підхід до обґрунтування напрямів розбудови ресурсного потенціалу національної економіки, шляхом введення дефініції “структурно-збалансований ресурсний потенціал національної економіки”, який розглядає з позицій системного підходу і методології теорії економічної складності (с. 200-202);

– визначення впливу банківського сектору кредитування бізнесу на ефективність діяльності підприємств та структуру їх капіталу, що доводить необхідність залучення та зміну умов банківських запозичень в розвиток підприємницького сектору (с. 337-347);

– розробка моделі відтворення інтелектуального капіталу у секторі послуг вищої освіти для забезпечення висококваліфікованими людськими ресурсами структурної збалансованості сталого розвитку національної економіки (с. 352–356).

Повнота викладення наукових положень, матеріалів, висновків і рекомендацій дисертації в опублікованих працях.

За результатами наукового дослідження, проведеного Галиною Красовською, опубліковано 46 наукових праць., зокрема: 6 монографій і розділів монографій, з яких 3 закордонні; 4 статті у виданнях, що включені до баз Scopus, Web of Science Core Collection; 22 статті в наукових фахових виданнях України й інших держав, внесених до міжнародних наукометричних баз; 14 праць апробаційного характеру, що додатково відображають результати дисертації.

Ідентичність змісту автореферату і основних положень дисертації.

Зміст автореферату відповідає основним положенням дисертації. Висновки та рекомендації, опубліковані в наукових працях і авторефераті, частково відрізняючись деталізацією викладу, у значеннєвому відношенні ідентичні.

Дискусійні положення та зауваження до дисертаційної роботи.

В цілому позитивно оцінюючи дослідження, виконане Красовською Галиною Олександрівною, варто вказати на деякі наявні в ньому дискусійні положення:

1. Автором не достатньо висвітлено питання інвестиційної привабливості вітчизняних підприємств для іноземних інвесторів та вплив даного питання на розвиток національної економіки.

2. У роботі дисертанткою здійснено структурно-динамічний аналіз діяльності промислового сектора економіки України і визначено перспективні напрями його розбудови в світлі завдань структурної збалансованості сталого розвитку, проте видається дискусійним, чи не актуальніше б було приділити більше уваги і аналізу діяльності АПК у даному розділі, оскільки одним із елементів наукової новизни є вдосконалення науково-методичного підходу до моделювання процесів узгодження стратегічних пріоритетів учасників спільних інвестиційних проєктів у сфері «зеленого підприємництва» та формування мотиваційної основи стратегічного партнерства в сфері АПК.

3. У першому розділі роботи, зокрема у пункті 1.3 достатньо уваги приділено дослідженню концепції структурної збалансованості сталого розвитку соціально-економічних систем (с. 80-104), зроблено акценти на еволюції цілей та балансі складових, проте варто було більш чітко вказати який саме має бути результат підтримання структурної збалансованості розвитку.

4. У п'ятому розділі представлено науково-методичні підходи до обґрунтування напрямів структурних змін в контексті стратегічних пріоритетів внутрігалузевого інноваційно-інвестиційного розвитку на прикладі харчової промисловості та її підгалузей з використанням кластерного аналізу (с. 369-384), які заслуговують на увагу та мають практичну цінність, проте, варто було описати можливості використання даного підходу для інших сфер промисловості.

5. У пункті 4.4 представлено моделювання адаптивного механізму відтворення інтелектуального капіталу в секторі послуг вищої освіти (с. 347-363) на основі результатів моделювання сформовано науково-практичний інструментарій розвитку компетентнісної складової інноваційних освітніх технологій у середовищі молодих науковців та сформовано пропозиції для їх імплементації у навчальний процес закладів вищої освіти, проте не описано можливі ризики при реалізації такого підходу.

Висловлені зауваження мають дискусійний характер та не впливають на загальну позитивну оцінку результатів дисертаційного дослідження.

Загальний висновок.

В цілому, дисертаційна робота Красовської Галини «Теоретико-методологічні засади формування структурної збалансованості сталого розвитку національної економіки», що представлена на здобуття наукового ступеня доктора економічних наук за спеціальністю 08.00.03 – економіка та управління національним господарством, є самостійною, завершеною науковою роботою, в якій викладено авторський підхід щодо розробки теоретико-методичних основ формування структурної збалансованості сталого розвитку національної економіки. Під час проведення дослідження

одержано нові результати, які виконують важливе наукове завдання.

Вирішення цих наукових завдань представляє собою певний внесок у галузь економічної науки – економіки та управління національним господарством. За змістом та оформленням дисертаційна робота повністю відповідає вимогам пунктів 9, 10, 12 затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 27.07.2013 року № 567 зі змінами та іншим чинним нормативним актам Міністерства освіти і науки України. Дисертаційна робота, опубліковані праці та автореферат свідчать, що їх автор Красовська Галина Олександрівна, є висококваліфікованим фахівцем і може робити ґрунтовні наукові узагальнення, оцінки, висновки і отримувати нові наукові результати, а тому заслуговує на присудження наукового ступеня доктора економічних наук за спеціальністю 08.00.03 – економіка та управління національним господарством.

Офіційний опонент:

доктор економічних наук, професор,
завідувач кафедри менеджменту
імені професора Л.І.Михайлової
Сумського національного
аграрного університету
МОН України

А.М. Михайлов

Підпис д.е.н., проф. Михайлова А.М. засвідчую
Учений секретар СНАУ

М.О. Лищенко